

جمهوری اسلامی ایران
مجمع مشورتی فقهی شورای نگهبان

بیت

شماره: ۳۴۸، ۲۸
تاریخ: ۳۰۴، ۱۳۹۸
پست:

حضرت آیت الله جنتی «دامت برکاته»
دبیر محترم شورای نگهبان

سلام علیکم

بدینوسیله گزارش جلسات هزار و دویست و هشتم و نهم مجمع مشورتی فقهی شورای محترم نگهبان مورخ ۲۶ و ۲۷/۰۵/۱۳۹۸ مشتمل بر بررسی دو نامه دیوان عدالت اداری ارائه شده به شرح ذیل تقدیم می گردد:

دستور اول: نامه دیوان عدالت اداری مبنی بر دادخواست آقایان میکانیل دهقانی و محمدرضا خانی ندوشن مبتنی بر ادعای خلاف شرع بودن ماده ۳۴ آیین نامه اجرایی قانون تشکیلات و اختیارات سازمان حج و اوقاف و امور خیریه.
۱- اطلاق ماده مذکور خلاف شرع دانسته شد.

توضیح این که همان گونه که فقهای معظم شورای محترم نگهبان در مورد ماده مشابه مورد شکایت یعنی ۳۳ این آیین نامه (جلسه مورخ ۲۰/۰۹/۱۳۹۲ فقهای معظم) فرموده اند اطلاق تعیین ده درصد از مجموع درآمد سالیانه اماکن مذهبی بعنوان اجرة المثل بابت اداره امور این اماکن از جهت شمول نسبت به مواردی که اجرت المثل واقعی عمل ایشان کم تر از ده درصد یا بیشتر از ده درصد باشد خلاف موازین شرع می باشد.

۲- اطلاق ماده ۱۱ قانون اوقاف مصوب ۲۲/۰۴/۱۳۵۴ نیز از جهت شمول نسبت به فرضی که اجرة المثل حق التولیه بیشتر یا کم تر از ده درصد عایدات خالص و اجرة المثل حق النظاره بیشتر یا کم تر از پنج درصد عایدات خالص باشد خلاف شرع دانسته شد.

توضیح این که در محتویات پرونده در مقام توجیه نمودن ماده ۳۴ آیین نامه مورد شکایت به مفاد ماده ۱۱ قانون اوقاف مصوب ۲۲/۰۴/۱۳۵۴ و مطابقت ماده ۳۴ با ماده ۱۱ مذکور استدلال شده است و حال آن که ماده ۱۱ قانون اوقاف نیز خلاف شرع بوده و در واقع نسخ شده است زیرا هر چند در نرم افزار قوانین، قانون اوقاف مصوب ۲۲/۰۴/۱۳۵۴ معتبر دانسته شده است لکن در ماده ۱۱ نانون تشکیلات و اختیارات سازمان حج و اوقاف و امور خیریه مصوب ۰۲/۱۰/۱۳۶۳ مجلس شورای اسلامی آمده است: «... در صورتی که وقفنامه موجود نباشد و یا میزان حق التولیه و حق النظاره در آن تعیین نشده باشد، حق التولیه به مقدار اجرت المثل از عایدات خالص خواهد بود.» و با توجه به این که در ماده ۱۸ قانون تشکیلات و اختیارات سازمان حج و ... کلیه قوانین و مقررات مغایر با این قانون لغو شده است فلذا ماده ۱۱ قانون اوقاف مصوب سال ۱۳۵۴ لغو شده است.
و علی ای حال اطلاق ماده ۳۴ آیین نامه مورد شکایت و ماده ۱۱ قانون اوقاف مصوب ۱۳۵۴ خلاف شرع می باشد.

دستور دوم: نامه دیوان عدالت اداری مبنی بر دادخواست جناب آقای سیداحمد قریشی مبتنی بر ادعای خلاف شرع بودن بندهای ۱۴، ۲۰، ۲۳، ۲۴ و ۳۲ دستورالعمل ترویج زایمان طبیعی در سال ۱۳۹۷ در خصوص نحوه پرداخت کارانه تشویق زایمان طبیعی و ...

۱- بند ۱۴ خلاف شرع دانسته نشد.

۲- بند ۲۰ خلاف شرع دانسته نشد.

توضیح این که هر چند ظاهر این بند آن است که ۳۵ درصد از حق پزشک کسر می گردد و به ماما اختصاص پیدا می کند الا این که معنای آن این نیست که مراجعه کننده مثلاً صد در صد مبلغ واریزی را برای پزشک واریز نموده است و کسر ۳۵ درصد از این مبلغ خلاف قرارداد منعقدہ بین مراجعه کننده و بیمارستان بوده و تزییع حقوق پزشک می باشد بلکه مراد آن است که مراجعه کننده هنگام مراجعه به بیمارستان بر اساس این دستورالعمل عمل نموده و ۳۵ درصد بابت ماما و ۶۵ درصد مبلغ را بابت پزشک پرداخت می نماید.

۳- بند ۲۳ نیز خلاف شرع دانسته نشد.

توضیح این که هنگام اعطای پروانه و مجوز پزشکی یا پروانه مطب یا بیمارستان خصوصی و یا هنگام استخدام پزشک در بیمارستان این شرط ارتکازی وجود دارد که الزامات و قوانینی که در آینده قرار داده می شود برای پزشک و صاحب مطب و بیمارستان لازم العمل می باشد و در واقع اعطای پروانه و مجوز مشروط به این شرط ارتکازی می باشد.

و لذا بند ۲۳ دارای ایراد نبوده و لازم العمل می باشد.

ولو سلم که دایره شرط ارتکازی این موارد را شامل نگردد از باب اعمال ولایت و قوانین آمره مطلب قابل حل می باشد.

۴- خلاف شرع بودن بندهای ۲۴ و ۳۲ نیز احراز نشد مگر این که ثابت شود پیامد ذکر شده (به خطر افتادن جان مادر) قطعی می باشد

که البته این مطلب احتیاج به کار کارشناسی دارد.

در خاتمه لازم به ذکر است که برخی از خطراتی که در شکوائیه آمده است - با توجه به مذاکراتی که با دو تن از متخصصان متعهد زنان و

زایمان انجام شد که دارای مسئولیت نیز می باشند - قابل بررسی و کار کارشناسی است و لازم است آمار مربوط به بعد از طرح تحول را نیز

در نظر گرفت.

مجمع شورتی فقهی شورای نگهبان